

גליון מס' 23 ■ ער"ה תשס"ז

דבר המפקד

חיילים ולוחמים יקרים,

בעוד מדינת ישראל על ראשיה, שריה ויועציה, מפשפשים במעשיהם ומנסים להבין וללמוד את המלחמה שהייתה, מלחמה בה העם היהודי שילם מחיר דמים יקר מנשוא, גם אנו איבדנו חבר, לוחם ומפקד - את רועי פרגון זכרונו לברכה והי"ד.

רועי, בחייו, היווה דוגמא ומופת לחבריו, לחייליו ולמפקדיו שסבבו אותו. נעם הליכותיו, צניעותו ורמתו הרוחנית המרשימה, כאילו השלימו יחדיו לכדי פרי יצירה שלמה. יצירה שמהווה את המודל המצופה והרצוי מלוחם בגדוד "נצח יהודה".

נפילתו של רועי בשבת קודש הכתה בתדהמה את כולנו. מחויבים אנו לבדוק את טהרתנו במחנה, לבדוק מעשנו ולחזק באמונה איש את חברו. או אז משנתחזק, "יתהלך ה' אלוקיך בקרב מחנך להצילך ולתת אויבך לפניך והיה

מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר" וניצחוננו יהיה בטח.

חודש ימים עבר מאז נפילתו של רועי והכאב עודנו עז. גדוד 97 מחבק בחום ואהבה את משפחת פרגון ומתחייב ללוות את המשפחה ברגעי הגעגוע האין סופיים.

חיילים ולוחמים יקרים, בכוחנו למשוך על מעשנו את נעם ה', כפי הכתוב: "אשר ברא אלוקים לעשות" (בר' ב', ג'). מתנת השבת אות ברית היא לישראל ומלאכת המשכן עדות היא כי שכינה שורה בישראל. כשישראל נקהלים יחדיו ועושים את עבודת ה' אשר צווה אותם - שכינה שורה במעשיהם.

גדוד "נצח יהודה", גיבורים אתם כאריות - הרימו ראשיכם! נכונים לנו מכשולים ונסיונות רבים, אך בעז"ה, יחדיו, נעשה עבודת ה' ויילחם ה' לנו עם אויבנו להושיענו - ושכינה תשרה במעשנו.

*בברכת לילה טוב ואור חתימה טובה,
אבא ובני מלאחחותיכם,*

איציק גיא, סא"ל
מפקד גדוד 97

דבר העורך

ללוא אבא חיילים יקרים!

עומדים אנו לקראת ראש השנה. עוד שנה חלפה לה, והותירה אחריה הרבה לבבות שבורים, שנה חדשה בפתח, ועימה לבבות מקווים. מקווים ומתפללים שאכן תחל שנה וברכותיה, שירבו החיוכים על פניהם של אחינו בית ישראל, ושנזכה סוף סוף לגאולה האמיתית. אנו מגישים לפניכם את העלון הנוכחי במהדורה מוגדלת, לכבוד החגים הבעל"ט, גיליון זה מוקדש לע"ג של סמ"ר רועי בן תמר פרגון הי"ד שנהרג בעת מילוי תפקידו מירי מחבל במחסום בקעות ביום שבת קודש, אנו מכירים את רועי ז"ל שהיה בחור נעים הליכות, עדין, בעל מסירות עצומה לכל משימה שהוטלה עליו.

לקראת השנה החדשה אנו מברכים אתכם ואת כל בית ישראל בברכת "שנה טובה ומתוקה". שלא תהיה השנה רק שנה "טובה", אלא שתהיה גם "מתוקה".

ישנם בעולם דברים טובים מאד, אבל אין הם מתוקים. גם תרופה מרה היא טובה - אבל אין היא מתוקה. ולעומתם קיימים הרבה דברים מתוקים, אבל אין הם טובים באמת. אנו מתפללים שהשנה תהיה גם טובה וגם מתוקה. שלא תהיה שנה זו שנה של טובה נסתרת שאין מרגישים רואים אותה. אלא שנה שבה נראה ונרגיש כולנו את הטוב ואת המתקיות שבה. שנה שגם ה"תרופות" תהיינה מתוקות ועריבות, בלי מרירות כלל.

בברכה, שמעון בן שושן, עורך.

**טקס
החלפת
המג"ד**

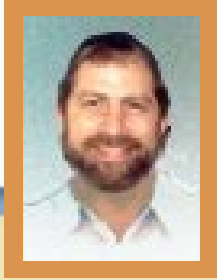

ראש השנה / הרב דוד פוקס

מובא בספרים שאדם שרוצה להתעורר לקראת יום הדין, שיחשוב מה שאירע לו, למשפחתו ולכל עם ישראל במשך השנה, הכל נגזר בראש השנה של שנה שעברה, ויכול להיות אם היינו מתחזקים קצת יותר בתפילה ובמעשים טובים הכל היה נראה אחרת והיינו זוכים לשנה טובה יותר.

יש עצה נפלאה לזכות ביום הדין, שאפילו אדם עסוק ביותר יכול לעשותה, ובפרט בצבא שם החייל טרוד כל היום במשמרתו, שיקבל על עצמו ללמוד לפחות עשר דקות ביום, והרי תלמוד תורה כנגד כולם. החפץ חיים עשה חשבון והגיע לכך שאדם מדבר בדיבור רגיל כ-200 מילים בדקה, אזי הדבר נפלא בכך שבכל דקה של לימוד תורה מקיים האדם 200 מצוות שכל אחת ואחת כנגד כל התורה כולה, ואפשר כל יום לקיים כמות אדירה של המצווה הכי איכותית, כך גם יש לו את התבלין היחיד כנגד יצר הרע, כמש"כ בראתי יצר הרע, בראתי תורה תבלין. זוהי קבלה שכל אחד יכול לקיימה ולהקדיש עשר דקות ביום. אם הקבלה אמיתית, אומר הקב"ה "פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם", וזוהי עצה נפלאה לזכות ביום הדין.

שנובה כולנו לכתובה וחתומה טובה.

"...מיום כיפורים שעבר עד יום כיפורים זה..." (מתוך "כל נדרי") / הרב שלמה בן זאב

אשרינו ומה טוב חלקנו וכמה טובה קבלנו והכרת הטוב אנו חייבים לריבונו של עולם על שזיכה אותנו בשנה שעברה. אך מה לגבי השנה הקרובה? האם התנהגתי בשנה האחרונה כבן נאמן לאבי? האם כל מעשי היו כשורה? האם עשיתי צעד להתקרב אליו יתברך? בקיצור: האם אקבל תוספת חיים, עוד שנה? ואם כן – האם בזכות או...?

היום עלי לשאול את עצמי את השאלות הנ"ל "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאותיכם" (ויקרא ט"ז, ל'), אך באיזה זכות? אם "לפני ה' תטהרו". ודרשו חכמים על הפסוק "דרשו ה' בהמצאו" אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליום כיפור. אבא שבשמים קרוב ביותר בימים אלו ובפרט ביום הזה ורצונו רק בדבר אחד: "שובה ישראל עד ה' אלוקיך" (הושע יד, ב) ואמרו חכמים (יומא פ"ז) "גדולה תשובה שמגעת לכסא הכבוד". מורי ורבותי: התעוררנו ביום ר"ה על ידי תקיעת שופר בואו כולנו נחזור ביחד עד ה' אלוקינו ביום זה, שהוא כל כך קרוב וגם אנו דומים למלאכים, נדבק בו בכל הלב ובע"ה בשנה הבאה נאמר ביחד "ואתם הדבקים בה' אלוקיכם – חיים כולכם היום" (דברים ד, ד).

חדשות מהשנה

ביום שלישי כ"ט בתמוז

הגיע הרב אורי זוהר שליט"א לבסיס החמ"מ והעביר שיחת חיזוק על המצב הקשה שעם ישראל נמצא בו, הרב דיבר בעיקר על דרך בחירת האדם את תפקידו בחיים ועל החשיבות הרבה שבלימוד תורה במסגרת הצבאית, השיחה נתנה מבט שונה על הסובב אותנו וכיווני חשיבה להמשך. הרב התרשם מהחיילים ומרמת השאלות וביקש מהחיילים לצור עמו קשר בעת שירצו.

חיילים המעוניינים להיות בקשר עם הרב אורי זוהר שליט"א יוכלו לפנות דרך הרב מאיר בן חיים בטלפון: 054-6620568

ביום רביעי כ"ט באב

התקיימה מסיבת פרידה למשתחררים מהפלחוד"ד בהשתתפות הרב משה צרפתי, בטקס נכחו פלוגת "קשת יהודה", פלוגת "חרב גדעון"

הקשר בין חג הסוכות לתפילה הרב משה צרפתי

עיקר חג הסוכות הוא לתקן את סוכת דוד הנופלת, כי סוכת דוד הנופלת היא התפילה שנפלה בעוונותנו הרבים, כי עיקר עסק דוד המלך עליו השלום היא התפילה כמו שכתוב "ואני תפילה". ועל זה יסד את כל ספר התהילים

שעשה מהתורה תפילה. וזה עיקר שלמות התפילה שהם שעשועים גדולים לפניו יתברך. והתפילה נאמר עליה "כרום זלות לבני אדם" (ברכות ו'), כמו שדרשו חז"ל: אילו דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזולזלין בהן ואחד מהם זו תפילה. וזו סוכת דוד הנופלת, וזו התפילה שנפלה בעוונותנו הרבים, וכל מטרתנו עכשיו היא להחיש את הגאולה, ובסוכות עוסקים להקים את התפילה, וזה: "צא מדירת קבע ושב בדירת עראי". ואמרו רבותנו ז"ל על ישיבת סוכה, שזה בחינת אל תעש תפילתך קבע, אלא רחמים ותחנונים. וכך בכל תפילה מקדשים וכובשים חלק בקדושתנו ובארצנו ובית מקדשנו עד שבעתה אחישנה. לכן צריך שהסוכה תהיה צלטה מרובה מחמתה כי חמה היא התורה וצילתה זוהי התפילה ולכן צריך שהצל יהיה מרובה, משום שעיקר הוא להתפלל על קיום התורה. ותפילה כזאת היא קיום התורה, והעניין הוא שצריך האדם שמעשיו יהיו מרובים מחמתו, וזוהי צלטה מרובה מחמתה, ובוה נחיש בית מקדשנו.

אכילה לפני מצוות שמיעת תקיעת שופר

שאלה:

אנו בפעילות מבצעית, ואין באפשרותנו לשמוע תקיעות שופר בזמן הפעילות, וצריכים אנו לאכול קודם שנגיע חזרה לבסיס, כיצד עלינו לנהוג?

תשובה:

אסור לאכול לפני תקיעת שופר כמו שאסור לאכול קודם קריאת המגילה ונטילת לולב וכיו"ב. למרות כן, נהגו לטעום קודם התקיעות מהנימוקים הבאים:
1. כיון שמצוה לשמוח בר"ה, ובר"ה מאריכים בתפילות עד אחר חצות היום, יש חשש של ביטול מצות שמחה.
2. הטעימה היא להתחזק, שלא יהא ליבו חלש ולא תהא דעתו מיושבת עליו בתקיעות.
עם זאת, מי שרגיל לשתות תמיד תה או קפה קודם התפילה יכול להמשיך במנהגו, וטוב אם ישתה קודם עלות השחר.

שיעור הטעימה: מי שליבו חלש רשאי לעשות קידוש בצינעה ויאכל מעט מזונות עם שתיה. אם חל ר"ה בשבת מותר לעשות קידוש ולאכול מעט מזונות גם מי שלא צריך לכך ביותר, וכמו בכל שבת.

למרות האמור לעיל, מי שנמצא בפעילות ביטחונית ואם לא יאכל הדבר יפגע בתיפקודו במשך הפעילות יכול להקל ולקדש ולאכול, ואם אכילה מועטת אינה מספיקה לו יכול לאכול סעודה אחר שהתפלל שחרית.

אם לא יוכל לאכול לאחר שחרית של הציבור מוטב שיתפלל שחרית ביחידות ויקדש קידוש היום ויאכל, ולאחר מכן ילך לשמוע קול שופר. כן יש לנהוג בפרט במקום שהדבר יכול לפגוע בפעילות הביטחונית. פשוט שאין לנסוע ברכב להביא יין לקידוש. אם אין לו יין לקידוש יקדש על הפת.

מי שנמצא בפעילות ביטחונית ולא שמע עדיין קול שופר ותהיה לו הזדמנות לשמוע בסוף היום, כשיחזור מהפעילות, יכול לקדש ולאכול במשך היום וכשיחזור מהפעילות ישמע התקיעות, כיון שאם לא יאכל במשך היום הדבר יפגע ברמת תיפקודו בפעילות.
אולם אם פעילותו הביטחונית היא כזאת שאינה דורשת רמת תיפקוד גבוהה, הן פיזית הן של יישוב הדעת, ראוי שימתין עד חצות היום מלאכול סעודה ממש ויסתפק בקידוש וטעימה.

עדיף לזכות את הרבים בתקיעת שופר דאורייתא אף אם משום כך יצטרך להתפלל ביחידות, ולכן חיילים היכולים לזכות את חבריהם בשמיעת קול שופר עדיף שיעשו כן אף שיפסידו תפילה בציבור.

שנה טובה.

ביום חמישי ט"ז באב התקיים בבסיס תירצה טקס החלפת מג"דים, בו השתתפו רבני העמותה, נשאו דברים מנכ"ל העמותה הרב צבי קלבנאו שליט"א והרב יצחק בר חיים שליט"א. בטקס נכחו בין יתר הקצינים: מח"ט בא"ח 900 אל"מ דוד מנחם, מח"ט ביקעה אל"מ יגאל סלוביק, סגן מפקד אוגדה 162 אל"מ רוני בלקי וראש האגף מר אביגדור קהלני.
זה המקום לשלוח תודה והצלחה בהמשך הדרך למג"ד הפורש סא"ל ירון פרנקל בתפקידו החדש, וברכת דרך צלחה ופורייה למג"ד הנכנס סא"ל איציק ניא.

בשעה טובה ומוצלחת גויסו הטירונים החדשים למחזור י"ח של הנח"ל החרדי (גיוס ראשון) ביום רביעי י"ג באלול, קדמו אותם בברכה רבני העמותה הרב מאיר בן חיים, הרב דוד פוקס, הרב יואל שוורץ והרב אליהו חסן. העמותה העניקה לחיילים ניציות כתשורה להצטרפותם לשורות "נצח יהודה". אנו מאחלים להם הצלחה רבה בדרכם על המדים. הגיוס המאסף נקבע לתאריך כ"ו באלול אי"ה.

והבני"שים של "גיבורי החיל". זהו טקס מסורתי בו הוענקה לחיילים תעודה.

ביום שלישיה' באלול התקיים כנס בוגרים לפלוגת הרובאית, הכנס התקיים בירושלים בו נכחו פלוגת "קשת יהודה" (אוג' 04) ובוגרי שני המחזורים הקודמים להם. נכחו בכנס הרב יואל שוורץ והרב משה צרפתי.

העמותה קיימה שני ימי עיון לסגל הנכנס של מחזור י"ח, בימי העיון השתתפו רבני העמותה שליט"א: הרב זכריה בן שלמה, הרב יואל שוורץ, הרב יצחק בר חיים, הרב דוד פוקס, הרב משה צרפתי, הרב שלמה בן זאב והרב מאיר בן חיים.

בנוסף, קיימה העמותה שני ימי עיון לשנת המשימה בישיבת "חוט של חסד", שם נשאו דברים הרב יואל שוורץ שליט"א מהעמותה והרב שלום ארוש שליט"א, ראש הישיבה.
בתקופת המלחמה ביקרו רבני העמותה את חיילנו בצפון, את חיילי קורס המכ"ים בגזרה המזרחית ואת חיילי הטירונים ביישובי הגזרה המערבית.

שיחתו של הרב אורי זהר

שומרים את יהודה
שומרים על הנש

דבר החברים

קשה, קשה לכתוב על רועי בלשון עבר, קשה כי זה דבר שהוא ממש בלתי נתפס. מאותו יום ארור ועד היום המחשבה שרועי נהרג היא ממש בלתי אפשרית.

מי היה רועי?

רועי גדל ולמד בעיר יהוד, רועי מהיום בו נולד היה סיפור מיוחד, הוא נולד כצלע מרבעייה של שלוש אחים ואחות.

כשהיה בגיל שנתיים, פקד את המשפחה אסון נורא כשאבי המשפחה עמנואל נהרג. מאז ועד היום גידלה האם תמי את ארבעת הילדים במסירות ובאהבה ללא גבולות. כשהגיע רועי לגיל תיכון, בחר כמו רוב חבריו והלך ללמוד בתיכון הדתי ע"ש יגאל אלון ביהוד.

במהלך לימודיו כשלמד בכיתה י"ב הגיעו לבית הספר מספר נציגים של מכינות קדם צבאיות, אף אחת מהן לא גרמה לרועי לרצות לבא וללמוד אצלן למעט מכינה אחת ששבתה את ליבו - המכינה הקדם צבאית בבית אל.

כשהיה רועי בכיתה י"ב זה היה המחזור הראשון של המכינה, כלומר, מכינה ממש חדשה שרוצה לגדול ולהתבסס. הרצון ללמוד, להתחזק ולהשפיע גרמו לרועי להחליט שהוא הולך ללמוד ב"בית אל".

ההתחלה הייתה קשה לרועי מהרבה סיבות, ראשית, להגיע למקום חדש לבד בלי להכיר איש, הקושי להיפרד מהאמא האוהבת והדואגת. כל אלו יצרו בהתחלה קושי לרועי, אך הוא כבחור שלעולם לא מתייאש המשיך, התמיד ולמד והגיע בשנה וחצי של לימוד להישגים שספק אם חבריו לאותו מחזור השיגו השגות ברמתו, ויעיד עליו כותב שורות אלו שלמדתי איתו במכינה והיינו חברים קרובים ביותר. רועי הגיע לרמה עצומה של דבקות בתפילה, כל מי שהיה מביט בו בתפילה היה יכול ממש להרגיש את הדבקות והמסירות העצומה שלו בתפילה.

בניסן תשס"ה התגייס רועי לנח"ל החרדי, מיומו הראשון בלט במקצועיות ובנחישות מחד, ומאידך שמירה על קיום מצוות ולימוד תורה וערכים שאותם רכש בעמל רב במכינה.

לקראת סוף המסלול החל מסע שכנועים מצד הסגל של רועי לשכנעו לצאת לקורס מכ"ם, בתחילה רועי סירב כיוון שדאג לאימו וידע כי היו תקופות בהם שרתו הוא וכל שלושת אחיו יחדיו באותה תקופה, היו סיבות נוספות בגינם סירב רועי לצאת לקורס, אך בסופו של דבר לא יכל רועי לעמוד מול מסע השכנועים ולבסוף יצא לקורס אותו סיים בהצלחה רבה.

בסיום הקורס ולאחר מיונים ובדיקות, שובץ רועי לפלוגת המסלול שבאותה תקופה עלתה לגדוד והחלה בפעילות בגזרת בוקע. מאז ועד יום שבת כ"ד באב, יום שבת קודש בו הגיע המרצח ימ"ש למחסום ופגיעת כדור אחד ברועי הרגה אותו, וכל המאמצים הרבים להחיותו עלו בתוהו. בשעה שתיים עשרה ומחצה נקבע מותו של רועי על קידוש השם.

ומה הלאה?

מאז מותו התקיימו מספר מפגשים של פלוגת "גיבורי החיל", הפלוגה של רועי בטירונות. כולל יום עיון בהשתתפות המג"ד סא"ל איציק גיא, רב הגדוד סרן הרב שי דאום, נציג עמותת "נצח יהודה" הרב יצחק בר חיים, ראש המכינה הקדם צבאית בבית אל הרב משה מלכא, המ"פ סרן שמואל נחשון וכל חיילי הפלוגה ומוקיירי זכרו.

מכאן והלאה נקווה שזכרו לא ימוש מאיתנו לעד, ושנוכל לזכור אותו ולהנציח את זכרו.

ולך רועי, מאיתנו אליך בקשה שתשמור על אימך היקרה ואחיך שיאריכו ימים ושנים, שלא ידעו כל צער ומכאוב עוד. לכל עם ישראל בקש שלום ובריאות, פרנסה וכל טוב. ואם פגענו בך.. מבקשים אנו ממך מחילה וסליחה.

היה רצון שנשמע בקרוב פעימות משיח צדקנו, ויקוים בנו מקרא שכתוב: "בלע המוות לנצח ומחה ה' דמעה מעל כל הפנים וחרפת עמון יסיר מעל כל הארץ כי דבר ה' דיבר"

מצפים לראותך בקץ הימים החברים

רועי פרגון הי"ד

"כי גדול כים שברך, מי ירפא-לך"

(איכה פרק ב' פסוק י"ג)

הרב יצחק בר חיים

חורבן בית המקדש והשבר אשר פקד את עם ישראל נמשל לים. באורו, ספינה המיטרפת בלב ים בשעת סערה. לאחר זמן שוכחת הסערה והכל כלא היה. שבר ע"ג שבר, המים כחולים שקטים ולא נודע כי הייתה ספינה וסערה. עוברים הימים, האם אכן הסערה שכחה, עוברים הימים והסערה והשבר אשר פקד את משפחת "נצח יהודה" בנפול רועי בידי זדים אכן שכחה?! לא ולא, ככל שהזמן עובר עומדים אנו ומשתאים ותמהים איך, כיצד, האם באמת אי שם "בשכונה" גדל נער כמו כולם ומגיע לדרגות כל כך גבוהות באישיות, באחריות, טוהר המידות ואצילות נפש. הרודף אחר הכבוד, הכבוד בורח ממנו; והבורח מהכבוד, הכבוד רודף אחריו. אם כן, את מי הוא תופש? כשהבורח נעצר ולא יכול לברוח ביום מותו.

רועי רועי, עד כמה ברכת? עד כמה לא נראית ועד כמה נמנעת מלהראות, צניעותך הייתה בבחינת הסתר אסתיר, כיסוי ע"ג כיסוי. כשבאתי לבקר את החבר'ה בקורס מכי"ם, כדרכם של חיילים.. בעיות, מענות וטרוניות.. אך אתה בהבעת פניך, לא רק שלא חייבים לכם אלא אתם חייבים עודף למי שנתן לכם. "המניין בסדר..", "האוכל בסדר..", המפקדים בסדר..", ואני בשאלתי, אולי בכל אופן? השאלה נשמעה כשפה זרה..

כעת השבר גדול יותר ויותר, מגלים אנו את היהלום שהתהלך בתוכנו ולא קלטנו את האור הגדול שהאיר עלינו ושיכולנו עוד לקבל מהשפעת אורו. בשעת רעיון דרעיון השעה שכל עם ישראל בכל אתר ואתר בארצנו הקדושה מיסב על שולחנו וסועד את הסעודה השלישית, עומד רועי הי"ד על משמרתו במסירות נפש כחום היום הלוהט כתנור במחסום בקעות ולא נותן לבני העוולה יימח שמם לחדור ולפגוע בישובי ארצנו הקדושה כדי שיוכל עם ישראל בביתו לפזם ולשורר בשעה זו את המזמור: "ה' רועי", ובאותה שעה "מזמור לדוד ה' רועי..." הופך קינה לרועי, לאמא, למשפחה, לחברים בגדוד ולעם ישראל.

"גדול כים שברך", אוי "מי ירפא לך..". אבינו מלכנו נקום נקמת דם עבדך השפוך בדמו אשר נעקד על גבי מזבח עם ישראל ביום שבת קודש.

אחי ורעי, הבא נקדש עצמנו בעבודת הקודש שפסקה באיבה אצל רועי הי"ד בתחילת הדרך, ובשמירת מחנה קדוש, על עם קדוש ובהגנה על ארץ הקודש ובפרט ביום קדוש, ביום שבת קודש. בדרכו וברוחו נעמידו כמדל אור וכעמוד אש וענן נעמידו לפנינו, ברוחו ובאורו נמשיך כולנו. בזכות התחזקותנו וקבלתנו, יהא זה לעילוי נשמתו הקדושה, שימליך עלינו מעולמות העליונים לקראת השנה הבעל"ט.

שנכתב ונחתם כולנו בתוך כל עם ישראל לשנה של ישועה ונחמה ורפואה למשפחה היקרה אשר נושאת על שכמה את גודל הניסיון הגדול באבידת רועי הי"ד, וכל פעולה והתאמצות שלנו בעבודת ה' יהיו הדברים המשך עבודתו בקודש, ולא ימוש זכרו מאיתנו לנצח, יהי זכרו ברוך.

נקודה למחשבה.

רגע לפני
השנה החדשה

כל אדם, בשלב מסוים בחייו, יצטרך לתת דין וחשבון לעצמו על מעשיו. הוא ישאל את עצמו על המטרות שהצליח להשיג, אך יותר מכך, הוא יברר האם בכלל השיג את המטרות הנכונות.

עדיף לסבול את הכאב של ה"עכשיו", במקום להתייטר מחרדה מפני ה"עתיד".

"האם זה בכלל היה שווה את המאמץ...?"

האם יכולתי להשיג יותר אם רק הייתי הושב על כך יותר לעומק...?"

אתם לא צריכים להיות מבוגרים בכדי לשאול את השאלות הללו. אך ככל שתתבגר, יהיה לכם קשה יותר לעמוד מולן והן יוצצו במחשבות שלכם לעיתים קרובות יותר.

ראש השנה מלמד אותנו לחשוב בצורה מעמיקה ולהרהר בשאלות הללו עכשיו, ולא לדחות אותן לזמן אחר בעתיד הרחוק. עדיף לסבול את הכאב של ה"עכשיו", במקום להתייטר מחרדה מפני ה"עתיד". הכאב הוא דבר חולף, אך התוצאות נשארות לעד.

הגדירו את שאיפותיכם

הרב שמשון רפאל הירש, שחי במאה ה-19 בגרמניה, מסייע לנו להעמיד את החיים בפרספקטיבה נכונה: "כשאתה מנסה להגשים את שאיפותך, יתכן ויעלה באפך ריח השושנים שבדרך. הישמר לך, בני, שמא עייפות רגליך והריחות המוגרים שסביבך יפתו אותך לסור לדרכים שונות לגמרי..."

"האם על האדם... להיות שטחי וחסר ריכוז, להתעלם מהרצינות שכרוכה בכל צעד שהוא עושה? האם עליו לפזר מחשבות, רגשות, הנאות, מיילים ומעשים בפזרנות עיוורת, כאילו היו זרעים הנזרקים אל חיק העתיד, כשהוא שוכח לגמרי שאפילו המחשבה הבטלה ביותר, איננה חולפת במוחו, מבלי שתשאיר עקבות או תוצאות ניכרות? האם על האדם להשתעשע בשנותיו, בחודשיו, בימיו ובשעותיו, מבלי להבין שהנצח מורכב מכל רגע ורגע? האם עליו ללגלג לתביעת הבעלות שהיקום דורש על כל צעד שהוא עושה? האם ילגלג על העתיד שהוא בונה בכל תנועה ותנועה שלו?"

חיים ללא מחשבה הם כמו מעשה מיותר וחסר משמעות. רק חשיבה לעומק מביאה להחלטות משמעותיות ובעלות ערך. זוהי ההזדמנות להחליט לאן אתם רוצים לקחת את חייכם, ולא להיגרר לכיוון המקום אליו רוצה העולם להוביל אתכם. אם אתם לא משקיעים מחשבה, "ריח השושנים" הוא זה המכוון אתכם בדרככם. כל ריח, כל גורם שמסיח את דעתכם, מושך אתכם לכיוון שונה. בסופו של דבר, אתם עלולים לנהל את חייכם על פי האף, במקום על פי השכל.

בסופו של דבר, אתם עלולים לנהל את חייכם על פי האף, במקום על פי השכל.

בראש השנה הקרוב, קחו לעצמכם רגע של התייחדות אמיתית עם עצמכם, והביטו לאחור על השנה החולפת. האם קיבלתם מומנה את כל מה שרציתם? האם לא הייתה זו עוד שנה של רדיפה אחר שאיפות חסרות כיוון? הגדירו את שאיפותיכם ומקדו אותן. תכננו את מטרותיכם בדרך שתבטיח את הצלחתכם ואל תשכחו לוודא שהמטרות הללו יאפשרו לכם בראש השנה הבא להתענג על הידיעה שהפעם מיציתם את השנה שחלפה. אם החלטתם לעשות זאת, תוכלו להיעזר בשאלות הבאות.

שאלות מעוררות מחשבה

שאלה 1: מהם שלושת ההישגים הגדולים ביותר שלכם מאז ראש השנה שעבר?

שאלה 2: מהן שלוש הטעויות הגדולות ביותר שעשיתם מאז ראש השנה שעבר?

שאלה 3: אם (חס וחלילה) הייתם יודעים שיש לכם רק עוד שנה אחת לחיות, מה היו הדברים המשמעותיים ביותר שהייתם רוצים להשיג?

קחו לכם את הזמן הדרוש לחשיבה רצינית. אחר, ענו בכנות על השאלות, וכך תוכלו לראות הרבה יותר בברור היכן אתם עומדים ביחס לשאיפות שלכם. כעת, הציבו מטרות... קדימה התחילו להתקדם לעברן.

התוצאות לא יאחרו להגיע!

שומרים את דתנו
שומרים על העם

ROCH HACHANA A' NOTRE PORTE

rav Eliaou Hassan

Le talmud de Jérusalem nous enseigne :

« Si tu constates que le monde s'affaiblit dans l'étude de Torah, lève-toi et renforce-toi, tu recevras ainsi le salaire de tous ! »

Le Rav Aharon Kotler nous explique : « Le but du monde est l'accomplissement de la Torah, c'est pour cela que celui qui se renforce quand tout le monde se relâche maintient à lui seul le monde. Les épreuves étant de plus en plus grandes dans notre génération, celui qui s'appliquera de tout son cœur à garder la Torah et les Mitsvot verra grandir son mérite ainsi que son salaire! »

Ces paroles sont très encourageantes pour nous à l'approche de Roch Hachana. Si nous nous donnons la peine de nous renforcer dans la Avodat Hachem alors que le monde entier est proche des quarante portes d'impureté (comme au temps de la sortie d'Egypte), D. nous jugera alors avec mansuétude et nous inscrira dans le livre de la vie.

Chana Tova
rav Eliaou Hassan

פנינו חסידות

סיפור חסידי לסובות/ הרב שלמה קרליבך זצ"ל

פעם

היה איש עשיר ועצוב, ולידו גר איש עני ושמוח. כגודל עושרו של העשיר כך היתה קנאתו בשכנו העני על חייו המאושרים.

סוכות הגיע. לעני אין ממה לבנות את סוכתו. תמיד עזרו שכנים טובים, אך הפעם איש לא עזר [נחשו מדוע?]. הלך העני השמוח לחפש לו קרשים לכבוד החג, עד שהגיע לבית הקברות. ראה שם קרשים המוכנים להקמת מצבות, וברשות לקח מהם בהקפה.

העשיר כבר ציפה בשמחה לאידו של שכנו, אך העני החצוף הסתדר למרות החרם. לא התאפק העשיר ושאל את שכנו "מניין לך העצים? הרי איש לא רצה לעזור לך?"

ענה העני ואמר: "הלכתי לחפש עצים לסוכה - ופגשתי את מלאך המוות. שאלתי אותו מה מעשיו כאן? והוא אמר לי שהוא בא לקחת אותך - שכני העשיר. אז אמרתי לו: " אין צורך - הוא כבר מת".

הוא הביט שוב ברשימות - וטען בתוקף שהיום תורך - ושאתה עדיין מופיע. הסברתי לו שאתה תמיד עצוב - אם כן חשוב אתה כמות. הוא השתכנע שבאמת עדיף לו להשאיר אותך כאן, יותר גרוע לא יכול להיות. ולכן נתן הוא לי במתנה את הקרשים שהיו מיועדים למצבתך. "

העשיר כמעט ופרחה נשמתו, והוא מיד קיבל על עצמו להיות תמיד בשמחה. [למרות שהוא עשיר]

לכן, לכל מי שעצוב, השמחה היא לא מותרות. היא החיים בעצמם, אז תחייבו, גם בפנים - חג שמחה.

שמרים את דתנו
שמרים על העם

עמותת "נצח יהודה"

שׁוֹמְרֵי אֶת הַתּוֹרָה
שׁוֹמְרֵי עַל הָעַם

הרב צבי קלבנאו

דבר העמותה

התורה בחרה מקום מעניין וייחודי לגלות לנו את שבחה ומעלותיה המיוחדות של ארץ ישראל, לא בכדי יש סמיכות פרשיות בין שבחה ומעלותיה של א"י לבין עניין ראש השנה בתורה.

א"כ מהו הקשר בין ארץ ישראל וראש השנה? א"י היא בבחינת המקום, ור"ה הוא בבחינת הזמן. נבאר זאת, כידוע, אחד השמות של ירושלים הוא "ציון" ושורש שם זה בא מלשון "ציון". אבן השתיה, מקום קודש הקדשים, מקום המקדש. מאבן זו – אבן השתיה, הושתת העולם. כלומר, ממקום המקדש נברא והושתת כל העולם כולו, כל העולם הוא בעצם המשך מאותה בריאת "ראשית", שהיא נקודת ההתחלה והראשית של הבריאה – "ציון".

ר"ה הינו היום הראשון של השנה החדשה, אך לא די בזה, זהו היום אשר נושא בתוכו כל מה שיארע בכל יום מימות השנה הבאה. "היום הרת עולם", היום שמכיל בתוכו את כל העתיד של השנה הבאה. גם ר"ה הינו "ראשית" – "ראשית לכל ימות השנה הבאים אחריה.

עכשיו נוכל להבין את סמיכות הפרשיות בין שבחה ומעלותיה של א"י ועניין ר"ה. שניהם מקבילים במהותם – א"י בבחינת המקום, ור"ה בבחינת הזמן.

כל מי שמשתייך לנח"ל החרדי צריך להתחזק ולהתעורר בהתרגשות לידיעה שאנחנו יחידה מובחרת של חיילים הממלאים את המשימה והשליחות של שמירת א"י.

גם הנח"ל החרדי הוא בבחינת "ראשית" משום שהיא היחידה הראשונה במינה ומהווה מקור לגאווה יהודית לעם היהודי. אנו גאים ומקבילים במלא האחריות את המשימה שהוטלה עלינו.

בברכת שנה טובה, פוריה ומבורכת,
שנה של בריאות ושמחה, פרנסה ושלום.

נח"ל א"י ברכת מזל טוב חמה

אימון מתקדם:

מ"מ 1 צבי עוזרי-התארס
מ"כ דרור אליקים-התארס
מ"כ אילן פניני-התחתן
בניה בארי-התחתן

רובאית:

יצחק בראון-התארס
הלל ארמנו-התארס
שימי אביגד-התחתן
דוד אדם-התחתן

מסלול:

נדב רואה-התארס
סמל, נועם כהן, להולדת הבת

פלחו"ד:

אבישי שיני-התחתן

ברכת מזל טוב שלוחה
למשה ביטון
סמנכ"ל נצח יהודה
לרגל אירוסיו

ברכות לרבנים אליהו חסן ושלום לבטון על הצטרפותם לרבני העמותה.
אנו מחזקים את ידם ומברכים אותם להצלחה בתפקידם ולשנה טובה ופוריה

נמצא נגן mp3/mp4 ברכב העמותה,
נשמח להחזירו עפ"י סימנים בטלפון העמותה

info@nahalharedi.org

לכל מי שמחפש עצמו בתמונות שבעלון ולא מוצא, דע שבידך הדבר,
שלח תמונה לדוא"ל ואם נמצא אותה ראוייה לפרסום נעשה זאת ברצון.

ניצוצות נצח
עלון גדוד 97

יוצא לאור ע"י
עמותת
"נצח יהודה"

עורך:
שמעון בן שושן
כתובת המערכת:
ת.ד. 3993 י-ם
077-3393900
info@nahalharedi.org

עישוב:
ר. יפה
08-9285952